

S'ha de dir també que a Arbúcies, l'escorxador s'ha mantingut sempre molt net, la gent que l'ha cuidat, fins ara, ho ha fet molt bé.

- Quins mitjans s'utilitzen per a matar un animal gran ?

En principi en totes les espècies, tret dels xais, per evitar-ne una sèrie de problemes que comportaria, és prohibit matar-los sense atordiment. De fet la matança del porc, per degollament, - tal i com es fa, és il.legal. El que passa és que se n'ha fet - tradició i no es mira massa prim. L'atordiment de la bèstia es fa per descàrrega elèctrica, mitjançant una pistola craneal que els deixa inconscients, i després es procedeix a matar-los.

- Quins animals s'han de vacunar?

De manera obligatòria: els gossos una vegada a l'any contra la ràbia; el bestiar oví i boví, també anyalment, de febre aftosa, i el jove de brucel.losi, que és la malaltia que produeix les febres de malta a l'home; i als porcs de glossopèdia, dues vegades l'any.

Aquestes són les úniques obligatòries. Ara bé hi ha uns sanejaments, de caire voluntari, com a control periòdic de la tuberculosi i brucel.losi.

Als gossos també se'ls sol vacunar, optativament, contra el "moquillo", hepatitis, i en canvi potser es descuida un xic d'intentar evitar-los la tènica, que pot trasmetre - quistes a l'home, i seria interessant vigilar-ho.

En cas mossegada de gat o gos, què són les que es produeixen amb més freqüència, què cal fer? En primer lloc és totalment imprescindible localitzar l'animal, i no matar-lo, que és la primera reacció que es pensa fer. Immediatament comprovar si és vacunat, i en cas de no ésser així, s'ha de atènyer en observació durant catorze dies (donat que aquest és el període màxim que tarden en morir-se l'animal rabiós), posant molt compte en fer-mar-lo bé, ja que precisament un dels símptomes de la ràbia és que l'animal tendeix a fugir. Només si mor de ràbia es pot verificar que la tenia. Aleshores, sí que cal administrar la vacuna a la persona mossegada. S'espera fins al darrer moment, perquè aquesta vacuna és molt dolorosa (són 21 inoculacions al ventre), i perillosa, perquè la forta reacció que comporta no tothom pot suportar-la.

El gat també en pot ésser portador, encara que en ser més sedentari té menys probabilitats d'agafar-la que el gos.

Totes aquestes mesures que, actualment, en no haver-hi ràbia a la Península, poden semblar un xic exagerades, no ho són, si comptem que aquest virus, que degut a un gran descontrol que es va portar amb els gossos a Alemanya durant la 2ª Guerra Mundial, s'ha anat estenent, s'ha comprovat que avança 40 quilòmetres cada any. Cal constatar que ja és als Pirineus...

- Ara per acabar no podem deixar-nos al calaix una qüestió que és tema del dia, és adulterada la carn del bestiar?

Si bé darrerament s'ha produït una psicosi sobre les hormones, jo considero, que tot i ésser problemàtic, no és tan greu com el perill que suposa el de la desmesurada quantitat d'antibiòtics que se'la administra sense cap mena de control. En passar a l'home (menjant carn, bevent llet...) el va immunitzant contra els antibiòtics... I arribaria un moment, si s'augmentés aquest ritme, que ens hauríem de morir d'un mal de queixal perquè cap medicament ens faria efecte.

De tota manera, aquí a Arbúcies, és un dels llocs on hi ha vedella de la millor.

Ens adonem que no n'estavem prou assabentats de tota aquesta problemàtica diària. La xerrada ens ha estat del tot profitosa, i pensem que pot ésser interessant per a tothom.

Te'n donem les gràcies Pere. I fins una altra.